

דף מא.

עין משפט א.ב. יו"ד סימן קמא סעיף א
עין בסעיף הקודם

עין משפט ג.ד.ה. יו"ד סימן קמא סעיף ב

ג. ב. המוצא שברי אלילים או שברי צלמים מותרים **ה** אבל מצא תבנית יד או רגל והוא עומד על בית מושב אסור **א**.

דף מא:

עין משפט א. יו"ד סימן קמא סעיף ב
עין בסעיף הקודם

עין משפט ב. יו"ד סימן קמו סעיף יא

יא. **א**. עבודה זרה של עכו"ם שנשברה מאליה שבריה אסורים בהנאה עד שיבטלוה, ע"כ המוצא שברי אלילים הרי אלו אסורים בהנאה שמא לא ביטלה העכו"ם, ואם היתה של פרקים וההדיוט יכול להחזירה צריך לבטל כל פרק ופרק ממנה, ואם אינו יכול להחזירה כיון שביטל פרק אחד בטלה כולה.

עין משפט ד. יו"ד סימן שלא סעיף פד

פד. **צ**. מותר להערים **ב** ולהכניס התבואה במוץ כדי שתהיה בהמתו אוכלת

ה. ואע"ג דקימ"ל דע"ז שנשתברה מאליה אסורה כדלקמן בסי' קמ"ו סעיף י"א, מ"מ כאן לא חיישינן שנשברה מאליה דהעכו"ם שומר אותה וע"כ בסתמא שבר אותה. ש"ך ס"ק ד'.

א. שם במשנה בדף מ"א, וכשמואל בגמ'. שכך נעשו מתחילה ואמרינן מסתמא נעבדו, ודעת הרמב"ם אפי' אינם עומדים על בסיסם אסורים דחיישינן שמא לא ביטלוה העכו"ם אבל שברי "צורות" ע"ז מותרים משום ספק ספיקא. ט"ז ס"ק ד'.

ב. שאין הבית קובע מן התורה אלא כשנגמרה מלאכתו בכרי, אבל לפני מירוח אין ראית הבית קובעתו ורבנן הוא דאסרוהו באכילת קבע בדבר שלא נגמרה מלאכתו, אבל

ופטורה מן המעשר, וזורה מעט מעט אחר שהכניסה לבית, ופטור לעולם מן התרומה ומן המעשרות שהרי אינו מתחיל לגמור הכל ממלאכתו.

אכילת עראי לא אסרו לאדם להערים ולהכניס תבואתו לבית בעודה מוץ קודם מירוח כדי שיאכל ממנה הרבה פעמים מעט מעט והיינו עראי. ש"ך ס"ק קי"ד.